

נועם אלימלך פרשת בא

דהיינו הרחמים: ויקחו להם איש שה לצית
אבות כבר פרשתי (ראה לעיל ד"ה צא) שכל זאת
נריך הכנעה גדולה שזה רמו שה. ואם ימעט
הצית מהיות משה ודרשו רז"ל (פסחים פט.)
מחיותו דשה דהיינו אם ימעט ממנו החיות
דשה" שאינו יכול לקבל הכנעה. ולקח הוא
ושכינו שיתקרב אל הנדיקים ויהיה לו אחדות
עמהם. צמכת נפשות פי' ואז גם הוא יהיה
צחצון נפשות הנדיקים. וזהו ונגלה כבוד
ה' (ישעיה מ, ה) ר"ל שהשי"ת עשה התגלות
כבודו. וראה כל אשר פי' ואפשר לכלל אדם
גם מי שהוא בכלל אשר שאינו נדיק כ"כ
יכול לצא לראות את כבוד ה' ע"י התחברות
הנדיקים ואחדותם וזהו יחדיו דהיינו שיהיו
אחדותם וק"ל:

שפתי צדיק פרשת בא

(מג) רז"ל דרשו מהיות משה
מחיותה דשה החי עלמך משה, כי מלוח
זו תוכל להמשיך חיות וקדושה בכל
רמ"ח אברים אף שנתלכלכו צמלרים,
ציכולת המלוח לחדש חיות חדש עיקר
חלוי שיתלכז לצו להידבק צו יתצ"ש,
והמצין יקרת המלוח שצחמת אין די
צכל חללי דעלמא לדמות לשירות ח'
לפניו יתצ"ש כדאי' בגמ' שאכל תרומה
אמר עבודה עבדתי שאכל צהלתה צו
כמו העוזה צביהמ"ק.